І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюру: BArcly 7-5337
BArcly 7-4125
— Тел. з Ню Йорку: —
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 29. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЛЮТОГО 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 17, 1967 No. 29. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Четвер, 16-го лютого, 1967

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ДІН РАСК висловив надію, що держави Латинської Америки зроблять потрібний поступ в тому напрямі, щоб у квітні ц.р. могла відбутися конференція президентів американських держав, на якій можна буде розв'язати з успіхом економічне об'єднання країн Західньої Півкулі. Раск бере участь в конференції міністрів закордонних справ Південної і Середущої Америки, на якій підготовляється матеріял, що має бути вирішений на нарадах президентів американських держав. Раск займає становище, що справу економічної інтеґрації мають вирішити самі представники латинських держав.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ЗАЯВИВ, що американську винахідливість оцінюватимуть на основі того, чи вдасться нам вдоволити щораз то більші потреби транспортової служби. Президент видав проклямацію про те, що тиждень, який починається в неділю 14-го травня, буде Національним Тижнем Транспортових Справ, а п'ятниця 19-го травня буде проголошена Національним Днем Оборонного Транспорту. На думку Президента щодвадцять років мусять подвоюватися транспортові засоби країни. Новозорганізований Департамент Транспортових Справ допоможе транспортовому промислові поліпшити транспортову техніку та дати цій країні найдешевший і найшвидший транспорт.

ВИДАТКИ НА ІНВЕСТИЦІЇ В ГРУДНІ минулого року збільшилися, хоч і не на стільки, як в жовтні і листопаді 1966 р. В грудні 1966 видатки на бизнесові інвестиції збільшилися на 1.2 більйона дол. в листопаді збільшення становило 1.5 більйона дол., а в жовтні 1966 — 1.68 більйона дол. Вцілому видатки на інвестиції в минулому році виносили 135 більйонів дол., на 14 більйонів більше, як в 1965-му році. Видані більші суми на інвестиції свідчать про те, що економіка цієї країни ще досить сильна, хоч і збільшується в повільнішому темпі.

В КОНҐРЕСІ ЗНАХОДЯТЬСЯ ДВА ЗАКОНОПРОЄКТИ про те, щоб почати вивчати справу введення метричної системи в ЗДА. Голова Палатної Наукової Комісії конґресмен із Каліфорнії Джордж П. Міллер заявив, що він сподівається, що ним очолювана Комісія, ще в цьому місяці схвалить законопраєкт про те, щоб призначити фонди на студії над цією проблемою. Інший конґресмен Ричард Л. Оттінґер вніс законопроєкт, щоб призначити річні кошти на вивчення цієї справи в окремих промислах, щоб пізнати, скільки коштував би перехід на метричну систему з теперішньої (цалі, стопи й ярди).

В 1966-му РОЦІ ЗАНОТОВАНО 1,060 так званих літаючих тарілок, як про це повідомляє директор проєкту „Синя Книжка" майор Гектор Квінтенілла на летунській базі Врайт - Петтерсон, ціллю якого є досліджувати тіла, що літають в повітрі. Кожного року, починаючи від 1947-го, пересічно занотовують по 555 літаючих тарілок. В 1952 було рекордово велике число цих невияснених явищ, бо аж 1,501. Досі всіх цих летів, від 1947-го року, було 11,107, з того 676 досі невияснені. В минулому році було тільки 30 випадків, яких не могло вияснити летунство. Представник летунства заявляє, що ці „літаючі тарілки" не є небезпекою для ЗДА і що вони не походять із позасвітів.

У СВІТІ

ЗАХІДНЬО-НІМЕЦЬКИЙ УРЯД ВИСЛОВИВ своє невдоволення з приводу того уступу британсько-совєтського комунікату наприкінці візити Алексєя Косиґіна в Лондоні, де говорилося про пошану для „суверенної рівности і територіяльної непорушности европейських держав". Західня Німеччина добачила в тій заяві посереднє визнання німецько-польського кордону на Одрі-Ніссі та визнання Східньої Німеччини. Британське міністерство проголосило офіційно, що воно не визнає Східньої Німеччини. Водночас британський міністер Джордж Бравн признав, що він у практиці сприяє теперішньому німецько-польському кордонові.

БРИТІЙСЬКА КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II ВІДКЛИКАЛА пляновані на травень цього року відвідини на острів Мальту на Середземному морі. Автономний уряд Мальти обурений на постанову британського уряду відкликати з Мальти дві третіх тамошнього британського ґарнізону і зліквідувати головну кватиру британської Середземно-морської Фльоти, бо внаслідку такої реформи 6.000 мальтанців втратять працю.

СЕКРЕТАР ВНУТРІШНІХ СПРАВ СТЮАРТ УДАЛЛ БУВ ПРИЯВНИЙ 6-го лютого ц.р. на церемонії зрівняння з землею колишнього палацику короля Савді Арабії Савда та вирівняння терену під споруди відсолювання морської води, щоб вона стала питною. Цей процес даватиме початково, від 1969 року, по півтори мільйона ґальонів питної води денно. Водночас цей процес буде використаний для збудування водної електрівні. Пляни й техніків дає Америка, Савді Арабія заплатить кошти проєкту на 18 мільйонів дол.

ОРГАН ВАТИКАНУ „Ль ОССЕРВАТОРЕ РОМАНО" ВИСЛОВИВ у передовій статті жаль, що не сповнилось бажання Папи Павла VI, щоб остання перерва в бойових діях у В'єтнамі започаткувала тривке замирення, та водночас ствердив, що існують слабкі шанси на таке замирення.

ЛІДЕРИ ВІЛЬНОГО КИТАЮ НА ТАЙВАНІ (Формозі) ПОВ'ЯЗУЮТЬ надії на поворот на китайський суходіл тільки в тому випадку, коли б там розпалилась громадянська війна, одна з воюючих сторін звернулась за допомогою до Вільного Китаю і той дістав згоду від Америки до збройної інтервенції. Однак більшість вільних китайців припускають, що теперішній заколот в Комуністичному Китаю дійде до повного хаосу, в якому взагалі розлетиться комуністичний режим з централею у Пейпінґу і що тоді настане відповідний час для повороту з Тайвані. Покищо нема ніяких приготувань.

В ІНДІЇ ПОЧАЛИСЯ 15-го ц.м. СЬОМИДЕННІ ПАРЛЯМЕНТАРНІ ВИБОРИ, які, з уваги на тамошні міжплемінні, міжрелігійні та міжпартійні пристрасті, можуть в багатьох місцях спричинити криваві інциденти. Своєрідні тамошні відносини і звичаї диктують, наприклад, поважним громадянам - інтелектуалам, — не голосувати. Ось так і президент Індії Сарвепаллі Радакрішнан ніколи не голосував і не голосуватиме.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС СХВАЛИВ РЕКОМЕНДАЦІЇ КУЛЬТУРНОЇ КОМІСІЇ, РОЗГЛЯНУВ ДОТЕПЕРІШНЮ ДІЯЛЬНІСТЬ І СХВАЛИВ ПЛЯНИ НА МАЙБУТНЄ

Джерзі Ситі. — Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу відбув тут у приміщеннях Головної Канцелярії УНС в середу, 15-го лютого, свої чергові цілоденні наради, схваливши на них в основі рекомендації Культурної Комісії, винесені на її нарадах попереднього дня, щодо відзначення 75-річчя „Свободи" й УНСоюзу відповідними новими публікаціями та культурними імпрезами, включно з евентуальною виставою прем'єри одної або й більше нових українських опер. Головними справами на порядку нарад були звідомлення та розгляд фінансової господарки та організаційної і видавничої діяльности, як і пляни на найближче майбутнє.

В нарадах взяли участь усі члени Екзекутивного Комітету: головний предсідник Йосип Лисогір, що проводив нарадами, заступники головного предсідника інж. Степан Куропась, Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох і головний касир Іван Кокольський, як також ред. Антін Драган. Наради, після їх відкриття, започатковано традиційно звідомленням головного касира Івана Кокольського.

Звіт гол. касира Івана Кокольського

Звітуючи про фінанси УНС та їх інвестиції, Головний касир поінформував, що від останніх нарад Екзекутиви в грудні м. р. закуплено нові вартісні папери (бонди) на загальну суму $402,626.19, деякі з них на довші терміни із річним прибутком на понад 5 і понад шість відсотків. У тому ж часі дозріли бонди на загальну суму $300,640.55 і ці гроші знову інвестовано в гіпотечних позичках. Цих позичок у короткому звітовому періоді уділено на загальну суму $450,802.01. Звітодавець ствердив, що вимоги на гіпотечні позички вже дещо зменшилися, хоча на ринку все ще відчувається недостачу готівки. Звітодавець в дальшому інформував про задовільний — за малими тільки вийнятками в двох чи трьох випадках — стан сплачування гіпотечних позичок, про вплив зібраних вкладок від Відділів УНС та про ряд інших справ, зв'язаних з господаркою мультимільйоновим майном УНСоюзу.

Організаційний звіт гол. секретаря д-ра Ярослава Падоха

Організаційна праця УНСоюзу — звітував її керівник гол. секретар д-р Ярослав Падох — проходить під знаком встановленого на попередніх нарадах Екзекутиви пляну збільшити кількість членства УНСоюзу до 100.000 впродовж найближчих трьох років і в той спосіб відзначити 75-річчя цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі. Характеризуючи коротко організаційні досягнення в минулому році, звітодавець твердив, що в тому році УНСоюз здобув 4,994 нових забезпеченевих грамот, себто на одну сотню більше, ніж у попередньому 1965-му році. Тим не менше минулий рік був менше успішним щодо чистої надвишки членів, після покриття втрат. Чистого прибутку в членах мав УНС в 1966-му році 994. В організаційній праці минулого року найкращі успіхи мали Відділи УНС в Етобікок біля Торонта (придбав 100 нових членів), в Монтреалі (97 нових членів), в Вінніпеґу (76), у Велланд в Канаді (74) і у Філядельфії (69). Між округами в організаційній праці перші місця здобули округи: в Торонті (704 нових членів), Філядельфія (475) та Ню Йорк (448). Було 14 округ, які придбали понад 100 нових членів. Коли ж мова про виконання своїх організаційних квот, перші місця здобули: Монтреал (190%), Торонто (155%), Вінніпеґ (137%), Дітройт (90%) та Нюарк (85%). Між відділовими організаторами найкращі успіхи мали: Дмитро Попадинець (73 члени), Карло Сачко (66 членів) та Анна Бурій (58 членів). Між постійними та обласними організаторами перші місця зайняли: Василь Дідюк (303 члени), Степан Гавриш (132) члени), Іван Одежинський (100 членів), Іван Геврик і О. Сквирський (по 75 членів). Звітодавець зокрема підкреслив поважні організаційні досягнення УНС в Канаді, яка в минулому році здобула 1,155 нових членів, з чого, після покриття втрат, залишилося 677 членів чистого приросту. Характеристикою своєї праці та плянами на найближче майбутнє д-р Падох закінчив свій звіт.

Рекордовий звіт заступника гол. предсідника Вол. Сохана

Заступник головного предсідника і керівник рекордового відділу Володимир Сохан подав точні підсумки стану і руху членства УНСоюзу за 1966 рік. З кінцем грудня 1966 року УНСоюз мав 87,053 членів, які були забезпечені на загальну суму 83,761,562.00 дол. На це складалися дві групи членів: повноправні члени в числі 77,251 забезпечені на суму 76,966,941.00 дол., та члени на безплатному продовженні і на виплаченому забезпеченні в числі 9,802 на суму 6,924,61.00 дол. В тому ж часі Канада мала 8,461 члена із загальною сумою 11,287,934.00 дол. забезпечення. За 1966 рік до УНСоюзу прибули 4,994 члени, забезпечені на суму 8,893,600 дол., з чого на Канаду припало 1,154 нові члени, забезпечені на суму 2,585,600 долярів.

Звітодавець проаналізував втрати членів за 1966 рік, які зменшили чисті прибутки в числі членів. Все таки за 1966 рік членство УНСоюзу зросло на чисто на 994 члени та на суму $4,564,701.00 забезпечення. Ріст УНСоюзу позначився більше у збільшенні пересічної суми забезпечення членів, бо на місце втрат грамот із малими сумами забезпечення прибули нові грамоти на значно вищі суми. Також аналіза членства УНСоюзу по клясам, що її провів В. Сохан, виказала, що українці в Америці і Канаді чимраз більше доцінюють життьове забезпечення, бо вибирають вже частіше не ощадностеві — вивінувальні кляси, але грамоти кляс P - 20, на ціле життя і акцидентові. Найбільше популярною стала тепер серед членства кляса P - 20, в якій УНСоюз має 25,657 членів забезпечених на суму 21,798,750.00 долярів.

В. Сохан поінформував членів Екзекутиви про праці рекордового відділу над оформлюванням нових членів, видачею грамот та річними звітами для забезпеченевих властей, як теж про пляни декількох реформ у діловодстві і підготовку до виплати дивіденд. При цьому він підкреслив, що очолюваний ним рекордовий відділ все ще працює в неповному складі і пошукує двох нових службовців, щоб могти вповні справно працювати.

Звіт заступника гол. предс. Богдана Зорича

Заступник головного предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич звітував про працю керованої ним канцелярії та свою власну. Три місяці другої половини минулого року він був в організаційній поїздці по Західній Канаді, а повернувшись до Торонта, треба було виконати ряд залеглостей та почати капіталізацію його поїздки. Звітодавець зокрема підкреслив повну і прикладну співпрацю всіх головних урядовців УНС в Канаді: його і головного радного Василя Дідюка в Торонті, головного контролера Івана Геврика в Вінніпеґу та головного радного Дмитра Попадинця в Монтреалі. Цій праці і співпраці в великій мірі треба завдячувати і ті поважні організаційні успіхи, що їх мав УНСоюз в Канаді в 1966-му році та про які звітував гол. секретар. Звітодавець згадав окремо про співпрацю та наполегливість у праці ряду відділових секретарів та організаторів на терені Канади. Праця в Канцелярії та репрезентаційні виступи, контакти з іншими головними урядовцям та організаторами і відділовими секретарями виповнили його працю в січні цього року.

Звіт заст. гол предс. інж. Степана Куропася

Праця першого заступника головного предсідника інж. Степана Куропася зосереджувалася в його місті і окрузі в Шикаґо. На зборах Окружного Комітету Відділів УНС звітодавець з'ясував плян „великого походу до 100,000 членів". Вкоротці мають відбутися річні збори Окружного Комітету, запляноване Союзове Віче, День Жінки УНС і з'їзд союзової молоді, що повинні б дати свій поважний вклад в успішне завершення того походу. Завдяки організаційним зусиллям обласного організатора Володимира Гірняка та поодиноких місцевих головних і відділових урядовців, організаційна праця в окрузі набирає нового розмаху, змагаючись за першенство з округою в Торонті.

Звіт заступниці гол. предс. Марії Душник

Заступниця головного предсідника Марія Душник згадала, що вона сама в минулому році зорганізувала 41 членів, бере участь у зборах місцевих Відділів та Окружного Комітету, співпрацює і репрезентує УНС в жіночих організаціях, плянує і співпрацює в публікації „Жіночої Трибуни УНС", чергове число повинно б появитися з кінцем квітня ц.р., та зокрема плянує і поступово переводить в життя заходи, щоб справами УНСоюзу зацікавити молодь.

Гол. предсідник Йосип Лисогір дає загальні підсумки

Загальні підсумки досягнень, як і недомагань в організаційній, фінансовій та видавничій діяльності УНСоюзу впродовж минулого року подав у своєму звіті головний предсідник Йосип Лисогір.

В господарсько-фінансовій ділянці, УНСоюз мав у минулому році $1,174,000 чистого прибутку, себто на таку суму збільшив своє майно. Це поважний приріст, але він майже на $300,000 менший, ніж у попередньому році. Цю різницю робить виплата збільшеної дивіденди, конвенційні та збільшені організаційні видатки. Найбільша частина союзового майна ($22,000.000) інвестовано у вартісних паперах, поважна частина ($8,736,000.00) в гіпотечних позичках. Усі інвестиції приносять добрі прибутки. Звітодавець уважає, що члени УНСоюзу в далеко меншій мірі користають із можливостей позичок на грамоти, ніж це виказує статистика забезпеченевих компаній. Коли мова про членство УНС, в минулому році було найбільше втрат внаслідок смерти (померло 802), при чому була вже більша кількість — ніж у попередніх роках — таких, що померли перед 10-тим роком свого забезпечення. Було 18 випадків смерти перед 21 роком життя, переважно смерти в нещасливих випадках. Про це повинні пам'ятати ті наші молодші громадяни, які вважають, що на забезпечення вони „ще мають час". З другого боку збільшується також і кількість членів, що переступили 82-ий рік життя та яким УНСоюз виплачує тепер дивіденду в сумі їхньої однорічної забезпеченевої вкладки.

Виховно-відпочинкова оселя „Союзівка" — звітував п. Й. Лисогір — мала в минулому році $290, 000.00 прибутків і $260,000.00 видатків. Різницю використано на дальшу розбудову та поліпшення оселі.

Прибутки і видатки в „Свободі" були в 1966-му році — з малими тільки відхиленнями — приблизно на такому рівні, як у попередньому році.

Справа нового приміщення для Головної Канцелярії УНСоюзу і в-ва „Свобода" — пороблені в цій справі заходи натрапляють на деякі труднощі головно з уваги на загальні плянування в місті. В найближчому часі справа мусить вияснитися і якщо б намічені пляни не мали виглядів на швидке здійснення, тоді будуть пороблені нові заходи в нових плянах.

Звітодавець найбільше уваги віддав новим організаційним потребам і заходам, щоб досягнути намічену мету — 100,000 членів у 1969-му році, в якому УНС відзначатиме своє 75-ліття.

Підготова другого тому Енциклопедії добігає до свого завершення

Ред. А. Драган обмежив свій звіт з видавничо - культурної діяльности до детальних інформацій про стан редакційної підготови матеріялів до другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства. Звітодавець згадав, що завдяки наполегливій праці і зусиллям головного редактора Енциклопедії, проф. д-ра Володимира Кубійовича, більшість матеріялів до другого тому тієї монументальної публікації вже опрацьовані і тепер переходять кінцеві перевірки перед здачею до друку. Інші є в опрацьовуванні і тільки один розділ, про господарство України, натрапив на непередбачені труднощі та сповільнює всю працю, в якій заанґажовані багато видатних наших науковців. Тим не менше існують всі вигляди на те, що ввесь матеріял до другого тому вже в другій половині цього року буде зданий до друку в університетському видавництві в Торонті та що книга, яка матиме приблизно стільки само сторінок, що перший том (понад 1,000) появиться в ювілейному 1968-му році вже на книжковому ринку.

Дискусія над звітами, ухвали

Над усіми звітами відбулася дискусія, в якій вияснено багато додаткових справ і проблем. Звіти були прийняті до відома і на їх підставі та у висліді дебат винесено цілий ряд рішень і ухвал, що поступово будуть здійснюватися.

ВЕРХОВНОМУ АРХИЄПИСКОПОВІ І КАРДИНАЛОВІ ЙОСИФОВІ СЛІПОМУ 75 РОКІВ

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ

Українці у вільному світі вітають свого Архипастиря

Сьогодні, в п'ятницю 17-го лютого 1967, сповняться 75 років з дня народження та 50 років священства Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви та Кардинала Йосифа Сліпого, що став символом однаково як терпінь, так і непохитности не тільки очолюваної ним Української Католицької Церкви, але й всього українського народу в його змаганнях до самобутности. З нагоди цих річниць, до мовчазних привітань і побажань для свого Архипастиря від українців на рідній землі прилучуються й такі ж найкращі побажання українців у вільному світі.

ПРИВІТАННЯ ВІД МИТРОПОЛИТА АМВРОЗІЯ СЕНИШИНА

Філядельфія. — З Архиєпископської Канцелярії інформують, що Митрополит Української Католицької Церкви в ЗДА, Архиєпископ Амвросій Сенишин вислав Верховному Архиєпископові і Кардиналові Йосифові Сліпому таке привітання з нагоди його 75-ліття та 50-річчя священства:

Його Блаженство
Блаженніший Верховний Архиєпископ
КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ
Ватикан

Філядельфія, 14 лютого 1967

Ваше Блаженство:

Боже Провидіння у Своєму безконечному милосердю дозволило Вашому Блаженству щасливо пройти тернистий ісповідницький шлях: важких тюрем, довгого заслання, каторжних робіт та нелюдських знущань, а після цієї Голготи, Ваше Блаженство, завдяки інтервенції Святішого Отця, бл. п. Папи Івана XXIII, знайшлися на волі, у Вічному Місті, де Господь дозволив відзначувати 75-ліття Свого трудящого й плідного життя та 50-ліття ревної і жертвенної праці для величі Української Католицької Церкви та добра Її вірних. О, яка незбагнута стежка Божого Провидіння!

Ці подвійні радісні Роковини дають милу нагоду повітати Ваше Блаженство та побажати від себе, Архиепархіяльного Духовенства, Монашества, церковних Братств і прицерковних Організацій та всіх Вірних — щедрих Божих ласк, міцного здоров'я і черствих сил сповнювання вийнятково почесного, але й нелегкого завдання. Заносячи наші щирі прохання до Всевишнього, за посередництвом Небесної Неньки, 50-ліття появ Якої у Фатімі відзначує також цього року Католицька Церква, молимо Божого Сина, щоб у Своїй Доброті благословив працю Вашого Блаженства та всі спасенні пляни для покращання долі нашої Переслідуваної Церкви та многострадального українського Народу.

Наші сердечні побажання супроводжаємо до Вічного Міста Риму щирими молитвами та просимо Небесного Отця про МНОГІ, БЛАГІ І ЩАСЛИВІ ЛІТА для Вашого Блаженства — нашого Достойного Ювілята!

† Амвросій, Митрополит,
Філядельфійський Архиєпископ

УНС ВІТАЄ КАРДИНАЛА ЙОСИФА З ЙОГО 75-ЛІТТЯМ

Джерзі Ситі. — Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, відбуваючи свої наради в середу, 15-го лютого, вислав таку привітальну телеграму Верховному Архиєпископові і Кардиналові Йосифові Сліпому в Римі:

ВАШЕ БЛАЖЕНСТВО!

В імені Українського Народного Союзу прохаємо прийняти найсердечніші побажання з нагоди 75-их уродин та 50-ліття священства Вашого Блаженства.

НА МНОГІЇ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

75-ліття Архипастиря

У п'ятницю 17 лютого цього року минає сімдесят і п'ять років трудолюбивого, сповненого посвяти і страждань життя Первоєрарха Української Католицької Церкви, Митрополита і Кардинала Йосифа Сліпого. До нього, до цієї величної постаті, огорненої німбом мучеництва й витривалости у вірі, спрямовуються нині, як і п'ять років тому, коли цей князь Української Церкви перебував ще на засланні в Совєтському Союзі, думки й почування широких кіл української спільноти, не тільки католиків, але й православних та вірних інших християнських Церков. Усі вони найщиріше бажають, щоб Всевишній благословив Владику Йосифа многими літами і невичерпною снагою продовжувати започатковане ним діло на славу Української Церкви й Українського Народу.

Повернувшися з совєтської неволі в лютому 1963 року, Митрополит - Ісповідник Йосиф Сліпий став символом не тільки страдницького шляху і змагань Української Католицької Церкви на рідних землях, окупованих большевицькою Москвою, але й символом українських національних прямувань до єдности, суверенности, самовизначення — всього того, що він визначив у своїй промові з 28 лютого 1965 року словами: „Великого бажати!" І тому найкращим виявом нашої відданости, нашої пошани для Достойного Ювілята, крім щонайглибших почувань і щонайкращих побажань, мали б бути наші діла: єдність і солідарність, тверда й міцна одностайність в усіх ділянках нашого церковного і національного діяння. Тільки цим, тільки повсякчасно бажаючи великого і змагаючись за осягнення цієї головної цілі, українська спільнота зможе допомогти Владиці Йосифу завершити Патріярхатом організаційну побудову Української Католицької Церкви і зреалізувати величний задум його життя — створення міцного й авторитетного наукового осередку у вільному світі — Українського Католицького Університету. Наша одностайність і активність у цих справах буде найкращим подарунком нашому Кардиналові у його 75-річчя.

Наступ поневолених

Прем'єр совєтського уряду А. Косиґін повернувся з дев'ятиденної візити в Англії. Совєтська преса не перестає трубіти про „надзвичайно тепле прийняття", про успішні переговори в напрямку співіснування, про відвідини Косиґіним могили К. Маркса і „глибокий поклін" основоположникові марксизму — вченню, яке виродилось у найбільш криваву державну систему в самому Совєтському Союзі. Намагаючись викликати в читачів враження, що „всьо в порядку", совєтська преса не згадує про те, що переговори Косиґіна з Вільсоном фактично нічого нового не дали, особливо ж стосовно війни у В'єтнамі, не згадує й словом про ті „зустрічі", що їх влаштовували прем'єрові імперського уряду вільні представники поневолених націй, на чолі яких всюди були зорганізовані українці в Британії.

Насправді ж А. Косиґінові „попсували кров" не раз і не двічі демонстранти в Лондоні, починаючи від готелю, куди його урочисто привезено з летовища. Совєтський прем'єр, оточений емґебістами, вийшов з авта і почав помахувати рукою до натовпу, аж побачив, що на нього дивляться десятки транспарентів з написами: „Свободу поневоленій Україні!", „Свободу Балтійським країнам!", „Косиґін — пахолок Сталіна", „Комунізм народився в Британії, але похований у Росії" та ін. Британська преса, радіо й телевізія рознесли вістку про такий „привіт" представників поневолених у СССР націй по всій країні та й по всьому світі. Ще гірше застукала на гарячому совєтського прем'єра британська телевізія, передаючи для Британії, Франції та Бельгії інтерв'ю з представниками поневолених народів: українцями, білорусами, балтійцями... Всі вони виразно вказували на необхідність для світового миру і спокою — розвалити московсько - большевицьку імперію і створити, вірніше — відновити незалежні національні держави. Ті телевізійні передачі бачили, за англійською статистикою, яких 10 мільйонів глядачів — це був справді потужний наступ вільних людей на червоного царя і видатний виступ в обороні поневолених народів. Тому А. Косиґін уже потайки „вклонявся" могилі К. Маркса, уникав зустрічей з людьми, воліючи чемностеві привіти від британської королеви, аніж прилюдні поличники від людей, які гідно репрезентували Україну та інші поневолені країни, ставши дружньо в обороні природних національних прав та безпеки самої Британії.

П. А.

„РУХ ВОДИ" В САТЕЛІТНИХ КРАЇНАХ

Мюнхен. — Є в Євангелії оповідання про цілющу купіль, до котрої приходили люди з різними недугами, щоб відновити втрачене здоров'я. Оздоровна сила тієї купелі діяла тоді, коли в ній починався „рух води". Здалека цей приклад можна порівняти з теперішніми подіями в так званих народних демократіях: поки в тих країнах усе життя було сковане наказами Москви, не було там цілющого „руху води". Все було спаралізоване, залякане під навислим бичем „старшого брата".

Але вже від 1953 року почався в тих країнах рух: повстання робітників у Східній Німеччині, революція на Угорщині 1956 р., страйки і розрухи в Польщі в жовтні 1956 року. Жертви цих рухів не були марні. Зокрема криваві події показали комуністичним олігархіям, які панують у „народних демократіях", силу національного спротиву має чужій окупації.

Цю хвилю національної відпорности окупаційному режимові спритно використали комуністичні партії в „народних демократіях". Вони, що одержали диктаторську владу над своїми народами з рук Москви, почали, після смерти Сталіна і після „десталінізації" в СССР, підкреслювати свій патріотизм і прямування до незалежности своїх країн від Кремлю.

Ця політика комуністичних провідників у „народних демократіях" має свій вираз зокрема в тому, що вони противляться створенню міжнародного об'єднання комуністичних партій на зразок Комінтерну і пізнішого Комінформу.

Польський комуністичний вождь Ґомулка казав на з'їзді совєтської компартії 1959 р., що кожна комуністична партія в своїй країні несе відповідальність і не потребує ніякої міжнародної установи над собою.

Минав рік за роком. Тепер бачимо, у зв'язку з новим напрямом уряду Західньої Німеччини, що уряди „народних демократій" хочуть показати свою незалежність від Москви через нав'язання дипломатичних зносин із Західньою Німеччиною. Москва не радила румунам творити нормальний зв'язок з урядом тієї країни, але румунські комуністи зробили навпаки.

Ця „самоволя" настрашила московський уряд, бо за прикладом румунів готові йти болгари, мадяри й чехи. Уряд совєтської зони Німеччини ударив на сполох: „брати - комуністи" із сателітних країн „ручкаються" в Бонні з „реваншистами - мілітаристами" і запивають з ними договори приязни!

У Москві вирішено скликати нараду міністрів закордонних справ країн совєтського бльоку для встановлення єдиної політичної лінії супроти Західньої Німеччини. Конференція мала відбутися в Східньому Берліні. Але румуни відмовилися їхати до Ульбріхта, бо німецькі комуністи гостро нападали на румунський уряд за нав'язання дипломатичних зносин з Бонном. Довелося перенести конференцію до Варшави, де ця нарада відбувалася в строгій таємниці. Румунський міністер закордонних справ Манеску не приїхав до Варшави, а натомість вирушив до бельгійської столиці Брюсселю. У Варшаві був його заступник.

Варшавська нарада, як видно із звідомлення для преси, не дала Москві і Ульбріхтові бажаних результатів. В комунікаті написано тільки, що нарада була „корисна". Видно з цього, що російські делеґати осуджували румунів за їх „самоволю" і відраджували інших саятелітів йти слідом за румунами. Проте, як виходить з пресових вісток, міністер закордонних справ Мадярщини Янош Петер відмовився поставити свій підпис під будь - яким далекойдучим рішенням у справі нав'язання відносин із Західньою Німеччиною.

Позиція Москви в цій справі дуже невигідна. Коли Ґромико не радить чехам і мадярам їхати до Бонну на переговори про нормалізацію відносин, то вони можуть спитати: чому СССР має в Бонні свого посла — Царапкіна? „Рух води" почався, і це шлях до оздоровлення. Кожне і найменше ослаблення московського обруча — це крок вперед до визволення.

Усамостійнення сателітних країн знаходить свій відгук і серед поневолених народів СССР. Не тільки балтійські народи — естонці, латвійці та литвини, що були включені до СССР два десятки років тому, але й нації раніше поневолені Москвою, уважно слідкують за політикою урядів у „народних демократіях". Україна й Білорусь належать формально навіть до Об'єднаних Націй.

В Україні у кожного українця із здоровим глуздом виникають „небезпечні думки" про криві шляхи політики Москви. Кремль хотів би „рух води" спинити, бо приклад румунів та інших „заразливий" і для народів СССР. Але, як показують факти, цього розвитку Москва не всилі спинити.

ЗНИКАЄ ОСТРІВ

Густа імла постійно оповиває австралійський острів Макуорі, де зливаються води Індійського і Тихого океанів. А там, де імла, нерідко бувають аварії. Щоб забезпечити їжею частих „гостей" острова — моряків, яким вдалося врятуватись, власті завезли туди кріликів. Як і в Австралії, звірята швидко розмножилися і за якихось кілька років з'їли всю траву. Голий острів залишився беззахисним перед вітрами й хвилями. Газети констатують: „За якесь півстоліття ерозія знищить цей клапоть суші, і ми втратимо через кріликів частину суверенної території".

НА БІЛОРУСЬКОМУ ОВИДІ

Заклопотані власними проблемами, ми часто занадто заглиблюємось у себе, вдаємось до найгострішої (може й у всьому світі!) самокритики, працюємо, тягнемо, рвемось вперед... і несамохіть інколи забуваємо, що й інші діють в тому напрямку, що й ми. В даному випадку ці інші — це дружні нам білоруси, вихідці з БССР та з Західньої Білоруси, „звільненої" і „возз'єднаної", як і Західня Україна, в рямцях СССР. Не знаємо, скільки є білорусів у ЗДА, але тут і там вони проявляють активну, організовану діяльність. У Ню Йорку, зокрема, діє Білоруський Інститут Науки і Мистецтва, Білорусько - Американське З'єднання чи Товариство, виходить газета „Беларус" (у якій, між ін., у ч. 118 за лютий цього року, є замітка „Свято незалежности України"). У Ню Йорку живе і працює білоруська поетка старшого покоління Наталя Арсеньєва, літературознавці проф. А. Адамович, д-р Ст. Станкевич (якого білоруси саме вітали з 60-річчям народження та з 40-річчям наукової і письменницької діяльности), молодий журналіст і громадський діяч Ян Запруднік та ін.

Цього року білоруси мають кілька важливих у історії свого народу ювілейних дат. Так, 25 років тому загинув трагічною смертю в Москві видатний білоруський поет Янка Купала (більшість творів якого перекладені на українську мову), великий шанувальник великого Т. Шевченка і, як Шевченко — далі цензурований Москвою. У 1517 р., себто 450 літ тому, білоруський першодрукар із Полоцьку д-р Францішак Скорина надрукував у чеській Празі першу білоруську книжку, мовою, що її розуміли й українці, які його виданнями радо користувались. Таким чином, Білорусь стимулювала ще в ті часи розвиток культури як у себе, так і в інших країнах Східньої Европи. Цього ж року вільні білоруси будуть відзначати 50-річчя скликання у Мінську Першого Всебілоруського Конґресу в 1917 р., що дав поштовх до проголошення Білоруси в березні 1918 р. Незалежною Самостійною Державою.

Саме надійшли вістки з Англії, де українці та представники інших поневолених народів гідно „привітали" Косиґіна в Лондоні. І особливо приємно, що в переданому через телевізію інтерв'ю взяв участь, крім українців і представників балтійських народів — представник вільної Білоруси, який влучно відповів на питання: що б ви сказали Косиґінові, коли б могли з ним говорити? Кожний з представників домагався незалежности і відновлення державности свого народу, себто ліквідації московсько-совєтської імперії. Зазначимо, що тут програму бачили яких 10 мільйонів англійців, бельгійців, французів...

Фактів українсько - білоруської співпраці в Західньому світі є куди більше, і їх варто було б занотувати, бо вони є продовженням традиційної, справжньої дружби між двома сусідніми народами, яких майже півстоліття тому спіткала єдина недоля.

Що діється в Білорусі, — те і в Україні. Ось, для прикладу, уривки з промов працівників театрів Білоруської ССР, що їх перекладаємо з газети „Літаратура і Мастацтво" ч. 4 з 1967 р.: „У нас мало театрів показують вистави білоруською мовою... У драматургії — справжній репертуарний голод... Випускники Білоруського Державного театрально - мистецького Інституту дуже кепсько володіють білоруською мовою"... На Білорусь і на Україну скерований особливо потужний русифікаторсько - колонізаторський натиск Москви. І в Білорусі, як і в Україні — помітний спротив тим заходам, найяскравіше у виступах молодих літераторів.

Спільні завдання і спільний ворог ще більше зближають синів і дочок України та Білоруси у країнах вільного світу. Треба лише ще трохи більше уваги до життя і подій невеликої кількістю, але активної і творчої білоруської еміґрації.

(ЛП)

Президент проти того, щоб Центральна Розвідча Аґенція вмішувалась до виховних справ

Вашинґтон. — Президент Джансон зарядив, щоб Центральна Розвідча Аґенція не вмішувалася до виховних справ, і щоб вона не підтримувала своїми фондами деякі студентські організації, як це було досі. Виявилося, що ця Аґенція давала субсидії Крайовому Студентському Товариству, щоб воно могло брати участь в праці студентських організацій на міжнародному форумі. Зарядження Президента відноситься і до всіх інших урядових аґенцій, які також не мають права вмішуватися до виховних справ та підтримувати їх своїми фондами. Центральна Розвідча Аґенція допомогала Крайовому Студентському Товариству, щоб воно співпрацювало з закордонними студентськими організаціями, бо комуністичні країни фінансовими засобами підтримують деякі студентські організації. Представник Державного Департаменту Ніколас де Каценбах заявив в імені Президента, що ведеться слідство в цій справі. На думку Президента навчання у високих академічних школах має відбуватися без вмішування до виховних проблем інших, як тільки шкільних, чинників. Президент заявив, що треба зберегти незалежність і чесність виховно-навчальної справи. Де Каценбах, секретар виховання Джан В. Ґарднер і директор Центральної Розвідчої Аґенції Ричардс Гелмс мають розглянути справу співпраці американських студентських організацій із закордонними студентськими організаціями.

Леся Лисак

МАҐІЧНА СИЛА

Паням, що працюють, присвячую

Якщо ви маєте природний нахил бачити в житті всі явища з тієї „яснішої сторінки", тоді вам зайво читати ці рядки. Вони відносяться не до вас, а до тих, які воліють бачити речі з протилежного — темнішого боку. Хібащо ви, не зважаючи на свій оптимізм, часто буваєте перетомлені, а відомо, що перевтома завжди настроює людину на мінорний тон. Та дозвольте... хто з тих пань, які працюють поза хатою і в хаті — не є „хронічно перевтомленою"?

Власне, того ранку ви встали з думкою про несслушність вислову „вільний день". Адже той день, коли ви не мусите йти до праці — ніяк не є для вас „вільним днем"! Про вашу вільну волю ані мови немає! Хіба це ваша воля прати вранці білизну, порядкувати в хаті, чистити підлогу, полагоджувати тисячі дрібних справ? Яка це воля, коли, замість втомитися там, де вам за вашу працю бодай платять, ви ще більше втомитеся в хаті, де вам ніхто не платить?

Нашвидку п'єте каву, яка вам, мабуть, тому, що у вас з самого ранку поганий настрій, зовсім не смакує — і йдете до першої, найбільш нелюбленої праці: прати в пивниці білизну. В пивниці, як звичайно, холодно, і тому ваше невдоволення підскакує ще на кілька ступенів угору. Ви налили в машину води, поклали туди білизну... і невідомо звідкіля, бо через вікно не видно навіть сонця — перед вами вискочив якийсь промінчик. Це, власне, був не промінчик, а ваша власна думка: „Чого ти сердишся? Ну, що таке, що треба прати? Адже княжна Навзікая — ця, старогрецька — теж прала білизну на березі моря!"

Думка була така несподівана, така дивна, що ви мимоволі всміхнулися. Бо справді — якщо могла прати грецька княжна, то і вам — не княжні — не діється якоїсь особливої кривди. Правда, вона не мусіла дуже прикладатися до цієї прозаїчної справи, бо в неї були служниці, алеж у вас є машина. Правда, про княжну Навзікаю записано в епопеї, а про вас навряд чи хто згадає навіть у малому фейлетончику. Але то нічого не шкодить. Раз могла прати княжна — можете й ви...

Цим разом — чи тому, що заблукалася звідкілясь ця усмішка? — прання пройшло скоріше. А може не так скоріше, як трохи приємніше, ніж звичайно. І ви уже в кращому настрої вибиралися до міста на закупи. Та ні — перед закупами вам треба ще поїхати на пошту. Вас повідомлено про те, що вам вислано цінну для вас книжку... Однак, в адресу закралась помилка. Можливо, ця книжка до вас ніколи не прийде. Треба вияснити, що про це знають на пошті. Алеж поштові урядовці такі неввічливі... Вони звичайно не мають часу, а ваша справа — це таки „морочення голови"...

Як це сталося, що ви з голову" загубленою книжкою, яку у великому поштовому уряді знайти так само легко, як голку у стозі сіна... І ви це йому сказали — саме про цю голку і стіг сіна... Ні, ні — від цього книжка не знайшлася, але урядовець подав вам кілька добрих порад, куди піти, в якій порі — і може там знайдуть загублену посилку. А головне — порадив не журитися, бо, правдоподібно, листоноша догадається, що це йдеться про вас, і таки вам цю книжку принесе... І ще раз до вас усміхнувся — для підбадьорення...

Усмішка напевно не має тут нічого до речі, але за два дні... ви загублену книжку одержали. Значить, не треба було журитися...

Вже зовсім у погідному усмішкою звернулися до того поштового урядовця? Чи це ще була та усмішка від Навзікаї? Ясно, що урядовцеві про вашу грецьку княжну навіть не снилося, але... він відповів вам такою самою теплою усмішкою. І тоді ви почали „морочити йому настрої ви пішли купувати різні речі.

У крамниці натовп, продавці зайняті, а у вас кожна хвилина порахована. Як це воно знову сталося, що продавець запримітив вас і запитав, чого ви потребуєте? О, так, ви хотіли б... І продавець уже поспішає, приносить те, що вам треба, дораджує... Хіба це ви таки знову всміхнулися — і ця усмішка полегшила вам закупи?

Можливо, ви таки всміхнулися, бо продавець говорив до вас, як до доброї знайомої, хоч ви бачили його вперше в житті. Він був дуже ввічливий, і ви розсталися майже друзями. По дорозі подумали собі: „Буду тут завжди купувати, тут така чемна обслуга"... Гей, чи то таки не була ваша власна усмішка?

Вернувшись до хати, ви побачили, що якимсь дивом вам залишилося менше праці, як здавалося вранці. Підлога, яку треба було почистити, зовсім не виглядала так непривітно, як тоді, коли ви виходили на закупи. Чи це через те, що нова щітка, яку порадив вам купити отой усміхнений продавець, працювала справніше? І тому, приводячи хату в порядок, ви навіть підспівували.

Родина прийшла з праці на вечерю — і таки, на ваше здивовання, застала вас... усміхненою. Так, це ви самі сказали: „Сьогодні я зовсім не втомилась, був приємний, вільний день...

Чи справді ви це сказали? Ваша родина твердить, що так, що ви сьогодні в дуже милому настрої. Дивно, що вони всі до вас усміхаються. Справді, якийсь дивний день. Приємний. Зовсім приємний „вільний день"...

Ви ніколи б не повірили, яку маґічну силу має така дрібничка, як... усмішка на вашому обличчі!

В січні було 72,160,000 осіб затруднених; число безробітних виносило 3,160,000

Вашинґтон. — Комісар статистики праці в Департаменті Праці Артур М. Росс повідомив, що в січні в ЗДА було 72,160,000 осіб затруднених, а число безробітних становило 3.7 відсотка, це значить, що 3,160.000 осіб було без праці. Число безробітних в січні було таке саме, як в грудні 1966-го року, коли воно виносило 3.8 відсотка. Зміна спричинена тим, що в січні почали обраховувати число безробітних на нових засадах. Коли б обрахування числа безробітних обчислювали в січні на давніших засадах, то воно становило б 3.8 відсотка всіх робітничих сил країни. Число нефармерських працівників в січні ц.р. становило 65,360.000. В січні число годин праці фабричних робітників становило 40.7 годин, на 6 десятих однієї години менше, як в грудні 1966. В нових числах затруднених і безробітних робітників не береться до уваги працівників, які мають 14 і 15 років життя. Число нефармерських робітників в січні становило на 1,200,000 більше впорівнянні з вереснем 1966-го року.

З ДОКУМЕНТІВ ІСТОРІЇ

У грудні 1919 р. в Петрограді Центральний Комітет партії большевиків ЦК РКП намагаючись прихилити до себе Україну, що вела тоді розпачливу боротьбу з ордами окупантів — виніс резолюцію, підтверджену на 8-ій конференції 3-го грудня 1919 р., „Про радянську владу на Україні". У ній було сказано те, що тепер у Москві вважають контрреволюцією: „Зважаючи, на те, що українська культура (мова, школа і т. д.) протягом віків придушувалася царизмом і експлуататорськими класами Росії, ЦК РКП ставить в обов'язок всім членам партії всіма засобами спряти усуненню перешкод до вільного розвитку української мови і культури."

Ярослав Герус

ДЗВІН

(4)

Гавптманові занудило в шлунку... А чорний „мерседес" наближався швидше і швидше. Гавптман замаяв обома руками. Ось автомобіль уже порівнявся з ним. Блиснули золоті зірки на плетених нараменниках і... машина помчалась далі... Не зважаючи на гавптманове маяння руками, на його оклики „гальт!"...

Фон Дітріх непорушний, як камінна статуя, сидів ще деякий час на коні, хоч графова машина давно вже щезла за закрутом дороги.

Раптом засвистіла в повітрі шпіцрута, закаблуки гавптманових чобіт утиснулися у живіт коня, і обидва вони, і кінь і їздець, погнались вихорем у сторону церкви.

**

Фон Дітріх ходив по дошці риштовання, як дикий звір у своїй клітці, гнівно поглядаючи то на дзвін, то на старенького панотця, що, зніяковілий, стояв у кутку дзвіниці, розпростовуючи закладку молитовника, що був у нього в руках.

— Я хочу знати, що він дослівно сказав! Без жадних завивань у бавовну, без жадних прикрашувань!

Старий слуга Божий ще більше зніяковів. Нарешті промовив:

— Направду, не знаю, як це вам сказати, пане фон Дітріх... Коли пролунали перші звуки дзвона, граф глянув на мене таким поглядом, наче я йому Господь знає що злого зробив, і крикнув: „Що це все має означати?!" Тоді я йому відповів, щоб він спитав про це вас, пане гавптмане, бо це ваш дзвін, і ви особисто хотіли його продемонструвати графові. На ці мої слова граф почервонів і крикнув: „Цей жарт буде йому багато коштувати!!" І це було все, що він сказав. Після того він сів в авто і сказав шоферові їхати додому.

Закусивши губи, фон Дітріх слухав ці слова, злющо поглядаючи на дзвін. Через хвилину, силуючись опанувати себе, знову звернувся до пароха:

— Скажіть мені, отче, як ви думаєте: що це могло статися з тим чортякою, що він так раптовно змінив свій голос?!

Панотець глянув на дзвін і тільки плечима здвигнув.

— Я ввесь час про це думаю і не можу знайти відповіді на це питання.

Але раптом він протер хусткою окуляри і, наложивши їх на ніс, підійшов до дзвона.

— А це що таке? — спитав він у фон Дітріха, вказуючи пальцем на свіжовишліфовану площину на поверхні дзвона. — Цього вчора ще не було!

Але фон Дітріх майнув недбало рукою.

— Ет, дурниця. Там була емблема тієї проклятої країни, звідкіля той чортяка походить, і ще якийсь напис. Я доручив нашому Гербертові вчора ввечері все це усунути. І, як бачите, зробив він це дуже солідно.

Але що це сталося з панотцем? Почувши гавптманові слова, він обома руками вхопився за голову.

— О, мій Боже, мій Боже!... Що ж ви, пане гавптмане наробили?! Що ви наробили!!... — стогнав він.

Гавптман глянув з зачудуванням на старого.

— Я вас не розумію, отче. Яку неправильність я зробив?

А старий панотець далі бідкався:

— Ой, пане фон Дітріх, зробили ви щось найгірше, що можна було в цьому випадку зробити.

— Що таке?! — чудувався далі гавптман.

— Пане фон Дітріх! Таж ви мистець, ви ж музика! Ще й композитор! Вам же ж добре відомо, що це значить зробити хоч би невеличку зміну в якомусь інструменті! Знаєте, що значило б зробити у фортепіяні хоч би одну тільки струну дещо тоншою! Увесь стрій зіпсувся б! Те саме з дзвоном! Тут кожен грам його ваги, кожен міліметр його поверхні нерозривно пов'язаний з його тоном, з його звучанням!... Ой, що ж ви наробили!...

І старий закрив обличчя долонями.

Фон Дітріх стояв поблідлий. Нарешті промовив:

— А чи не можна б у те місце свіжий кусень бронзи прилютувати?

Але парох тільки рукою майнув.

— Ніщо вже не поможе, пане фон Дітріх! Навіть, коли б ви якнайдокладніше знали, скільки тут матеріялу відібрано, ніхто в світі не потрапив би його приспособити назад так, як це було зроблено при первісному відливі. Ви ж знаєте, що при споюванні завжди попадається у матеріял деяка кількість повітря, постають пори. Ні, ні, пане фон Дітріх! Тут могло б помогти тільки одне: зробити свіжий відлив. Ну і треба б мати того самого мистця, що зробив цей дзвін.

**

За тиждень гавптман фон Дітріх одержав листа з Вербеціркскоммандо, який позбавляв його становища ортскоманданта одного містечка в Україні і настановлював командантом однієї оперативної групи Шостої Армії, що прямувала на Сталінґрад...

(Кінець)

ЗАКЛИК

ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ В НЮ ЙОРКУ ДО ЧЛЕНІВ І СИМПАТИКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ В ЗДА В СПРАВІ ЗБІРКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД ПРИ УККА.

Ще перший Конгрес Американських Українців, що відбувся 24 травня 1940 р. у Вашингтоні, виразно вказав шлях, яким повинні йти українці Америки, виконуючи своє велике і відповідальне завдання: допомогти українському народові в його невпинній, важкій боротьбі за повне визволення.

Перший Конгрес УККА, як і наступні, включно з дев'ятим, що відбувся в жовтні минулого року в Ню Йорку, у своїх одноголосно схвалених резолюціях визначили плян праці в усіх ділянках національного життя: політичній, культурній, суспільній і економічній. Цей плян-програму укладалось і укладається в тій надії і переконанні, що всі українські організації, все наше громадянство, свідоме свого національного обов'язку, допоможуть творити конечну потрібну для УККА фінансову базу.

Живемо в часах, коли Москва за всяку ціну старається накинути світові „мирне співіснування", щоб мати передишку для розв'язання своїх найпекучіших проблем, а передусім для здушення визвольної боротьби українського і інших нею завойованих народів. В Кремлі прекрасно розуміють ролю української антикомуністичної еміграції і знають, що ця еміграція може зробити в обороні свого поневоленого народу, коли у своїй діяльності керуватиметься засадою: ворогові вірити не можна, і треба на кожному кроці його поборювати.

У 50-річчя Української Національної Революції, в 25 річчя постання УПА, в році Світового Конгресу Вільних Українців і в 25-річчя Українського Конгресового Комітету Америки закликаємо членів і симпатиків Українського Визвольного Фронту — всі Відділи ООЧСУ, УПА, СУВБ, ТУСМ-у, ПАБНА всі Осередки СУМА, — включитися в акцію збірки на Український Народний Фонд при УККА, призначений насамперед для допомоги нашому народові в його боротьбі з Москвою.

Щоб людям доброї волі не докучати відозвами, оголошеннями в радіо і пресі, Головна Управа ООЧСУ вирішила призначити місяць лютий для переведення цієї збірки. При цьому пригадуємо, що УККА всю свою працю провадив і провадить лише за українські гроші, знаючи, що чужі гроші зобов'язують, з яких би фондів вони не приходили. Тільки власні фінансові засоби дають можливість, незалежно від міжнародної коньюктури вести безкомпромісову українську політику.

Тож коли в місяці лютому завітають до Вашої хати збирачі з повновластями і бльочками УККА, — жертвуйте щедро у переконанні, що ваша жертва є вкладом у велику спараву допомоги Батьківщині, у справу ширення правди про Україну, яка стоїть у важкій боротьбі за свою державну волю.

Усі зібрані членами Українського Визвольного Фронту гроші на УНФонд будуть вручені Голові УККА на Бенкеті, який відбудеться в суботу 11 березня 1967 р. в готелі Комодор в Ню Йорку з нагоди 14-ї Конвенції і 20-ліття ООЧСУ. Списки жертводавців і перші копії бльочків будуть передані Відділам УККА, для втягнення в списки платників.

Допомагаймо нашій Батьківщині чим можемо: словом, ділом, молитвою до Бога і жертвенністю на корисні цілі. Щоб наші ріди постійно відчували нерозривну єдність з нами, тепло нашої братньої любови.

ГОЛОВНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ В НЮ ЙОРКУ

Іван Винник — голова
І. Білинський — заст. гол.
Лев Футала — заст. голови
Вол. Нестерчук — секретар
Волод. Левенець — касир

Ню Йорк, 5 лютого 1967 р.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕСЛАВ КОНҐРЕСОВІ ЗВЕРНЕННЯ В СПРАВІ ОХОРОНИ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ

Вашингтон. — Президент Джансон 15 лютого переслав обидвом Палатам Конґресу звернення в справі охорони громадянських прав негритянського населення. В цьому зверненні найважливішим проєктом є проєкт скасувати расові обмеження при продажі домів і винаймі мешкань. Цей проєкт схвалила була минулого року Палата Репрезентантів, але Сенат за допомогою обструкції не допустив до голосування в цій справі. Цього року Уряд поробив деякі зміни в проєкті про скасування расових обмежень при продажі домів і винаймі мешкань. Цей пункт програми мали б здійснювати впродовж трьох років: 1967, 1968 і 1969. 2. Президент пропонує, щоб Конґрес схвалив закон, який заборонив би окремим особам робити спротив проти здійснювання програми про охорону громадянських прав в таких ділянках, як голосування, шкільництво та мешкання. Ці особи могли б бути покарані за те, що вони не допускали до здійснення законів про охорону громадянських прав. 3. Конґрес мав би схвалити окремий закон про те, щоб не було расових і релігійних обмежень при виборі суддів присяжних. 4. Окремий пункт закону відноситься до того, щоб не було расових обмежень при прийманні на працю. 5. Президент пропонує продовжити на п'ять років існування комісії в справі охорони громадянських прав, урядування якої, згідно з теперішнім законом, мало б скінчитися 31-го січня 1968 року. ... при продажі домів і винаймі мешкань, і щоб Конґрес легше міг би схвалити, коли здійснення цієї програми буде відбуватися впродовж трьох років. Президент об'єднав мешканевий проєкт з іншими пунктами проєкту про охорону громадянських прав негритянського населення. В програмі охорони громадянських прав є такі важливіші пункти: 1. Скасування расових і релігійних обмежень

МекНамара: бомбардування Північного В'єтнаму не вирішить війни

Вашингтон. — Бомбардування Північного В'єтнаму осягає такі свої цілі, як подорожчання війни для північно-в'єтнамців, в значне утруднення ведення її, сповільнення транспортів та підвільнення моралі у південних в'єтнамців. Однак воно не вирішить війни і не принудить остаточно активної участи Північного В'єтнаму у війні, яку треба виграти тільки на терені Південного В'єтнаму. Таке найголовніше заявив секретар оборони Роберт МекНамара на своїй пресовій конференції в минулу середу 15 лютого ц. р. Цим своїм виступом він посередньо спротивився всім тим впливовим демократичним і республіканським діячам, які радили й поручали поширення летунських атак проти промислових закладів у Північному В'єтнамі, електрівень, порту Гайфонгу та летовищ. Зокрема кілька днів тому голова конґресової Комісії для військових справ демократ з Південної Кароляйни Мендел Ріверс поручав посилити бомбардування Північного В'єтнаму „трикратно" у порівнянні з станом з-перед останнього перемир'я. МекНамара признав також, що не можна докладно означити числа перекиданих тепер на південь північно-в'єтнамських вояків, бо Північний В'єтнам змінив тепер свою тактику — не перекидати їх великими суцільними військовими одиницями, а малими відділами. За ствердженням МекНамари летунські втрати, що їх мала досі Америка у В'єтнамській війні, вирівнюються збільшеною продукцією. І так, хоч Америка втратила від 1 липня 1965 року у В'єтнамській війні 2.273 літаків і 987 гелікоптерів, проте в тому самому часі виготовлено 3.207 літаків і 4.357 гелікоптерів. Американський Уряд — заявив МекНамара, пляново не підвищує продукції літаків та інших родів зброї, щоб не було раптового заламання з шкідливими наслідками після закінчення війни.

Москва закликає противників Мао Тсе-тунга скинути його правління

Москва. — Московська „Правда" з 16 ц.м. виступила з закликом до противників Мао Тсе-тунга всередині китайської компартії, щоб вони скинули того „вождя" та „вернулися до соціялістичного табору". „Правда" опублікувала генеральну атаку проти Комуністичного Китаю у статті, яка зайняла дві третіх першої сторінки того провідного большевицького щоденника. У тій статті ствердженно, що давно вже минулися часи, коли совєтсько-китайський спір стосувався ідеологічних розбіжностей та що китайські комуністи прийняли „націоналістичний" підхід до проблеми кордонів, зголосивши територіяльні претенсії до Совєтського Союзу, та своїми постійними і щораз нахальнішими атаками довели взаємовідносини між Москвою і Пейпінгом до такого стану напруження, що актуальним стало зірвання всіх зв'язків. „Правда" всю вину за все те приписує виключно Мао Тсе-тунгові і його „групі" та розважовує від нього „китайський нарід", що його Мао Тсе-тунг обріхує. За найкращий вихід з цієї ситуації, шкідливої для всього „соціялістичного табору", „Правда" вважає відсунення Мао Тсе-тунга від влади, що власне й повинні зробити всі правовірні китайські комуністи.

У Парижі помер Вільям Бюлліт, піонер американсько-совєтських зв'язків

Париж. — В одному з паризьких шпиталів помер 15 лютого ц. р. на 76 році Вільям Бюлліт, один з найвпливовіших американських дипломатів часів Вудро Вільсона й Френкліна Д. Рузвельта. Він був, як 27-річний початкуючий дипломат, одним із найближчих дорадників президента Вільсона на Версальській конференції у 1919 році і Вільсон вислав його в тайній місії зробити інтерв'ю з Леніним. Однак швидко після того Бюлліт зірвав з Вільсоном і причинився чимало до того, що Сенат не ратифікував договору про створення Ліги Націй та про участь Америки в Лізі Націй. За президентури Рузвельта Бюлліт переконав його, що треба визнати Совєтський Союз і був першим американським амбасадором у Москві. Він був ентузіястом американсько-совєтської співпраці, але швидко розчарувався і зрікся свого амбасадорства у Москві та став амбасадором у Парижі, де знову відіграв велику ролю — переконавши Польщу, не піддаватися Гітлерові і миритися з ним та приобіцявши Польщі американську допомогу. Він переконував Рузвельта у потребі приступити до першої світової війни.

Ню Йорк, Н. И.

РІЗДВЯНА ЯЛИНКА

15-го січня влаштовано Різдвяну Ялинку в Парафіяльній Школі при Свято-Троїцькій Катедрі УАПЦ при вулиці Брум в Ню Йорку.

Заля була виповнена по береги. Приємно вражала крім поважних громадян і велика кількість молоді й дітей, які з зацікавленням ждали на відкриття імпрези.

Мистецьким керівником програми була вчителька цієї ж школи пані Валентина Якимчук, а керівником шкільного хору — о. І. Кульчицький.

Вступне слово виголосив проф. Михайло Сердюк, який ознайомив слухачів з походженням ялинки, та говорив про багатство українських різдвяних звичаїв. Програму зложила пані В. Якимчук.

Завіса відкривається і перед очима глядачів являється засніжена картина, церковця, світла в вікнах горять, дзвони дзвонять, десь далеко колядки гомонять. На тлі цієї картини Юрій Кейс виголосив вірш М. Щербака „На Святий Вечір". На залі тихо, тихо. Присутні в споминах линуть далеко на Україну.

Під звуки щедрівок йшла група дітей з Різдвяною звіздою. Малого Ярчика Саленка за прегарно виголошені святочні побажання публіка нагородила рясними оплесками.

Друга частина складалася з різдвяних віршів і колядок, які виконано бездоганно.

Найкращою частиною програми був „Різдвяний сон" — сценічна казка - мрія укладу пані Валентини Якимчук. Казкою своєю вона зуміла ввести глядачів в країну, де кудохвості сіренькі зайчики говорили — де хмаринки гуляли —, де Вифлеємська зоря з зірками оповіщали народження Месії, де янголи з маленьким янголятком поважно йшли поклін Новонародженому віддати. Поява таємничого хлопчика в лісі, братчик і сестричка, хлопець Василь і Дід Мороз — всі ці ролі виголошено прегарною українською мовою.

Захоплена публіка нагороджувала молоденьких артистів грімкими оплесками. До піднесення мистецького рівня цієї імпрези причинилися гарно виконані декорації та уміле й відповідне до змісту звукове й світляне оформлення, яке виконали п. Василь і Дарія Якимчук. Програма скінчилася, а публіка все ще оплесками домагалася, щоб ще раз відкрилася завіса й всі ці незвичайно милі й ніжні постаті із Різдвяного Сну з'явилися перед очима глядачів.

Різдвяна Ялинка при Свято - Троїцькій Катедрі залишиться на довго в пам'яті глядачів.

С. Г.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Ютицька американська преса приносить чимало новинок про успіхи молоді українського походження в гайскулах і коледжах. Цим разом ютицька преса принесла новинку про панну Віру Козій, дочку панства Богдана і Ярослави Козій, студентку Ютицького Коледжу при Сиракюзькому Університеті, яка в американській системі виміни закордонних студентів, буде докінчувати студії у Фльоренції в Італії.

Не багато щасливців утішаються привілеями студіювати закордоном, щасливою є панна Віра Козій завдяки своїм здібностям в науці. Вона відбула один курс українознавства на Союзівці.

Її брат Ярема Козій закінчив Сиракюзький Університет і тепер відбуває військову службу. Родичі Віри є активними членами ютицької громади, і провадять власне мотелеве підприємство. Ціла родина є членами 484 Відділу УНСоюзу.

Студентці Вірі Козій бажаємо багато успіхів і витривалости в науці закордоном.

В. З.

Віра Козій

ЦЕРКВА І ЖИТТЯ

„Живемо в демократичній країні, де Церкви мають свободу життя, але церкви є відділені від держави. Усім відомо, де є та границя розмежування. Усі знають, в яких точках Церкви могли б нарушувати державні принципи, а в яких держава могла б нарушувати принципи. Отже всі пильнують недоторканости тих точок, щоб не були нарушені ні принципи держави, ні церкви.

І добре є з тим державі, і добре з тим усім Церквам.

Загроза Церквам є не від демократичної держави, а лише від самих членів тих Церков, якщо вони не мають лінії розмежування між своєю Церквою і своїми світськими організаціями". („Вісник" з 15 січня, Вінніпег).

„КОНКУРС ІМ. МИКОЛИ МАКСИСЯ"

М. Максись, якщо вірити б „Літературній Україні" (10-го лютого), це був поет, якого „Розстріляли надвечір", як пише в нарисі Ю. Мельничук „про коротке, але яскраве життя мужнього юнака з Рівенщини Миколу Максися, який загинув з рук бандерівців. Вони всілякими торгурами примушували його осуджувати їхню „діяльність". Але непохитний комсомолець створював вірші, в яких з гнівом і ненавистю таврував недолюдків", писав „про красу комуністичної ідеї". Ось тому М. Максисеві Рівенський обком ЛК СМУ присвятив літ. конкурс, а Ю. Мельничукові — дав нагоду гнівно . . . (а якже інакше!) викривати „запеклих ворогів народу".

Філядельфія, Па.

СТУДЕНТИ УКРАЇНІСТИКИ в ПЕНСИЛЬВЕНІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Слухачі в 1966/67 акад. році на „греджоейт" курсі української мови. Зліва: Юрій Бурка, Ірена Донець, Оксана Корженьовська, проф. д-р Наталія Пазуняк, викладач курсу, Марія Бачинська, Стефан Воловняк, Іван Бережницький, Єлисавета Пітер (відсутня).

Кураторія Університетських Студій Українистики при Філядельфійському Відділі УККА старалась цього року не тільки про збереження викладів українистики на існуючих курсах, але також і про побільшення курсів на українські теми. Радісно, що ці старання увінчались успіхом.

В Пенсильвенійському Університеті перші виклади українистики почалися у вересні 1959 р. До цього 1966-67 акад. року вже є тут апробованих два курси української літератури, (Славік 90 і Славі 91) і один греджоейт курс української мови (Славік 590). Почавши від наступного 1967-68 акад. року буде тут діяти ще один греджоейт курс „Читання текстів з української літератури" (Славік 592). Проф. д-р Григор Лужницький викладає українську літературу, а проф. д-р Наталія Пазуняк викладає на обидвах греджоейт курсах.

Річна оплата за обидва курси української літератури виносить 180 дол. За виключенням цих курсів студентам зараховують 6 кредитів. Вищий курс української мови є двосеместровий, студентам зараховують по три кредити за семестер, річна оплата за обидва семестри є 440 доларів. Мовно - літературний греджоейт курс, Славік 593, на якому виклади пічнуться у вересні цього року, є також двосеместровий, студенти дістають по три кредити за семестер а річна оплата за обидва семестри буде виносити також 440 дол.

В цьому році відбуваються виклади на греджоейт курсі української мови (Славік 590). Дві третини слухачів є з України, а одна третина іншого походження. Через брак достатньої кількости слухачів (треба 15) в цьому році нема викладів на курсах української літератури. Треба сподіватись, що в наступному акад. році набереться потрібне число слухачів на курси літератури.

На внесення Кураторії і Стипендійної Комісії Відділ УКК уділив цього року потребуючим студентам на мовному курсі стипендії на суму 742 доляри.

д-р Володимир Галан
голова Кураторії

КОМПОЗИТОР ПЛАТОН МАЙБОРОДА

В інтерв'ю з кореспондентом київської „Культури і життя" від 12 лютого той композитор радив молодшим взоруватися на такі пісні, як „Подмосковные вечера" та „Катюша". Крім того, він сказав: . . . „Викликає серйозне занепокоєння, —зауважує композитор, — те, що на творчості деяких (скажемо прямо: посередньо обдарованих, але дуже плідних) композиторів, зокрема молодих, позначився небажаний і, я сказав би, отруйливий вплив бульварної зарубіжної музики".

Засмучений Найсвятішими Тайнами по короткій і важкій недузі у Ню Йорку дня 14 лютого 1967 року відійшов у Вічність на 73-му році богобоязного життя та на 40-му році священства

о. ПЕТРО БАРАНОВСЬКИЙ

український католицький священик, народжений 18-го лютого 1894 року в Бережанах. Останньо на Україні був довголітнім душпастирем в селі Мужилів, Бережанського повіту, а на еміграції довголітнім капеляном монастиря Сестер Чина Св. Василія Великого в Асторії, Н. Й.

В п'ятницю, 17 лютого 1967 року після Панахиди в похоронному заведенні Петра Яреми о год. 8-ій веч. Тлінні Останки будуть перенесені до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, де буде відслужений Парастас.

Обряди єрейського похорону розпічнуться в суботу, дня 18 лютого 1967 року, о год. 9-ій рано і закінчаться на місці Вічного Спочинку на кладовищі „Кальварія" в Ню Йорку.

Опечалена родина просить усе Українське Католицьке Священство, дальшу Родину, колишніх Парохіян та всіх Вірних взяти участь у цих сумних обрядах.

ЄВГЕНІЯ — дружина;
ОЛЬГА ВЕСОЛОВСЬКА — дочка з мужем БОГДАНОМ;
внуки: МАРІЙКА, ЮЛІЯ, ЄВГЕНІЯ, ІРЕНА, ГАЛЯ, НАТАЛІЯ і МИХАСЬ ВЕСОЛОВСЬКІ — усі в Ню Йорку;
сестра: ОЛЬГА КЛИМКО з дітьми ЛЮБОМИРОМ і ІРЕНОЮ ШПИРКА та внуками в Ню Йорку;
сестра: СТЕФАНІЯ СТЕТКЕВИЧ з мужем МАРКІЯНОМ та дочкою АДЕЛЕЮ ГЛОГОВСЬКОЮ і внуками в Клівленді;
шваґер: інж. РОМАН ЩУРОВСЬКИЙ з дружиною СТЕФАНІЄЮ і з дітьми та внуками в Боффало;
шваґер: о. ОРЕСТ ЩУРОВСЬКИЙ з дружиною МАРІЄЮ та з дітьми і внуками на Україні.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями, Знайомими і Односельчанами, що в понеділок, 13-го лютого 1967 року упокоївся в Бозі наш Найдорожчий ТАТО, ДІДО І БРАТ

бл. п. ІВАН ПОХОДЖАЙ

на 83-му році життя, уроджений в с. Жирава к. Бібрки, Зах. Україна.

ПОХОРОН в четвер, 16-го лютого 1967 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Родини у Вест Айслій, Н.Й., а відтак на цвинтар St. Charles Cemetery, Farmingdale, L.I., N.Y.

В глибокому смутку:
донька — РОЗАЛІЯ
сини — СТЕФАН і ВОЛОДИМИР
сестра — МАРІЯ ШТИК
6 Внуків і Правнук

СПОРТ

редагує В. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — Н.Й. Гунґарія, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 19-го лютого, о год. 3-ій по полудні на грищі Шіцен Парку в Норт Бергені, Н. Дж.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ"

Ювілейний бенкет для відзначення 10-річчя праці УСТ „Чорноморська Січ" в Нюарку відбудеться в суботу, 18-го лютого 1967, о год. 6-ій вечером у великому готелі „Ессекс Гавз" в Нюарку. Під час бенкету, в якому заповіли свою участь визначні громадські та спортові діячі, будуть відзначені за надзвичайні осяги активні члени спортових ланок „Чорноморської Січі" і її спортові діячі.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ПЕТЕРСОН ДОВЕРС" 0 : 1

Петерсон, 10-го лютого. — Шостий вечір футбольного сімкового турніру Шейфер Ліґи закінчився кількома несподіванками. Усі 4 фаворити вечора не виправдали сподівань своїх симпатиків. Між ними теж „Ч. Січ", яка, виступивши до цих змагань без контужених — Снилика, Павлишина і Ферейри та відсутніх Шорта і Поноса, — праграла із слабшим суперником 0 : 1. Вправді до поразки січовиків причинився у великій мірі суддя МкІнтаєр, який неоправдано признав здобутого італійцями ґоля - запханого рукою в підворітній суматосі. Після поразки „Ч. Січі" в цьому вечері прийшли дальші несподіванки для сильної сімки Гобокену і „Санта Кросу," які в своїх зустрічах втратили по одній точці зі слабшими суперниками. В кінцевих змаганнях вечора Грецький СК впевнено переміг „Рому" 3 : 1. Під час гри темпераментна італійська і грецька публіка пробувала вчинити між собою бійку, вживаючи крісел та іншої „зброї", що дуже швидко припинила петерсонська поліція.

Склад „Ч. Січі": Ніль, Гура, Лялька, Воробець, В. Вільчак, Л. Вільчак, Бакун.

Інші висліди: Санта Крос-Еліз. Айріш 2 : 2, Гобокен - Молфетта 1 : 1, Айріш Амер. - Пасейк 1 : 3.

Вершок табелі гор після шостої рунди:

	точки	ворота
Грецький СК Н.Й.	11:1	17:4
Рома СК	9:3	14;6
Ч. СІЧ	8:4	14:7
Санта Крос	8:4	14:7
Гобокен ФК	8:4	17:13

В наступну п'ятницю відбудуться такі змагання: „Рома" - Елізабет Айріш, Петерсон - Айріш Амер., „Молфетта" - Пасейк, Грецький СК - „Санта Крос" і „Ч. Січ"-Гобокен.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — АЛБЕРОНА СК 1 : 1 (4 : 1 корнери)

Елізабет, 11-го лютого. — Висліди шісткового турніру за „Чашу Чаріти," перша рунда якого відбулася тут в залі Арморі (крім перемоги Січі):

Елізабет Айріш - Рома СК 3 : 0; Елізабет СК - Пасейк Кавнті 7 : 1; Нюарк СК-Ель Кондорідо 4 : 1; Гунґарія Н.Й. - Еліз. Портуґізи 3 : 1; Вісла СК - Гобокен СК 1 : 0; Мадярський СК Н.Б. - Ветфілд Лайонс 8 : 0; Галедон СК - Айріш Амер. 3 : 1; Скатс Амер. - Петерсон Дов. 1 : 0; Гакенсак Іґелс - Вудбрідж Мад. 2 : 1; Портуґальський СК - Пасейк Юнайтед 3 : 2; Плейнфілд - Вест Ню Йорк 1 : 0.

Друга і остання рунда розгривок за цю Чашу відбудеться в цій самій залі в неділю, 26-го лютого, починаючи від год. 1:30 по полудні.

О. Твардовський

— о —

СІМКОВИЙ ТУРНІР У ШИКАҐО

„Крила" — Н.А.А.К. 0 : 2
„Леви" — „Орли" 1:3

Шикаґо, 5-го лютого. — Третю неділю сімкового футбольного турніру можна назвати „чорною неділею" для українських дружин, бо обі вони потерпіли поразки.

Сумівські „Крила" зустрілися в третіх змаганнях з теперішнім лідером Першої Дивізії — Норвезько - Американським Атлетичним Клюбом і, як можна було сподіватися, програли з ними 0:2. „Крила" не мають доброї лінії нападу, який в трьох зустрічах ще не стрілив ні одних воріт. Сумівський воротар Стефан Боднар гарно оборонив вільний удар в другій півгрі. „Крила" одержали дві точки за опротестовані змагання із Хорватським Клюбом і тепер, після трьох кругів турніру, займають вони восьме місце Першої Дивізії з точками 2 : 4 і відношенням воріт 1 : 3. Щоб не відпасти від гор наступного турніру, „Крилам" треба підсилити свою дружину добрими напасниками.

„Леви" зробили дуже прикру несподіванку своїм симпатикам, коли програли зустріч з Польськими Орлами в двох останніх хвилинах. Ця поразка „Левів" є тим болючіша, що вона зісунула „Левів" із другого на сьоме місце Вищої Дивізії. Після третього круга гор „Леви" мають одну виграну, одну нерішену і одну програну, що складається на 3:3 точок і відношення воріт 3 : 4. Найповажнішим кандидатом на чемпіонат Вищої Дивізії є під цю пору дуже скора грецька дружина „Олімпікс", яка перемогла італійців клюбу „Марунс" з рахунком 6 : 0. В змаганнях з „Орлами" перші ворота впали до „Левів", а на 15-ій хвилині Полюхович вирівняв рахунок. Тоді „Леви" натискали поляків, але перестрілами змарнували нагоди. Другі і треті ворота до „Левів" впали на 18-ій і 19-ій хвилинах. „Леви" не мають добрих стрільців, стріляють слабо і замало, а не завжди можна числити лише на добру оборону та воротаря.

Склад „Левів": Банах, Еліяшевський, Бульба, Медина, Нога, Руїз, Дойле, Полюхович і Гевара. Суддював Діттер. Глядачів, через сніг і погану погоду — 1,651.

Петро Головатий

— о —

В КАНАДІ ВІДБУЛИСЯ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ УСЦАК

В неділю, 12-го лютого, відбулися лещетарські змагання за першість УСЦАК на лещетарській трасі Mt. St. Jovite, Quebec.

В цих першостях українців Америки і Канади взяло участь скромне число 30 змагунів і близько 50 симпатиків цього зимового спорту, які прибули на змагання з Ню Йорку, Торота, Клівленду й Дітройту. З Ню Йорку прибула група автобусовою прогулянкою, яку зорганізував КЛК.

У проведених змаганнях занотовано такі місця та висліди:

ЧОЛОВІКИ

З'їздовий біг:

1. Зеновій Касараба, КЛК Клівленд — 39.7 сек.
2. Левко Гуль, КЛК Торонто і Богдан Яців, КЛК Торонто — 40.4 сек.
3. Богдан Мельник, КЛК Торонто — 42.0 сек.
4. Тарас Брездень, КЛК Торонто — 42.2 сек.
5. Іван Рабкевич, КЛК Клівленд — 42.4 сек.
6. Борис Гуль, КЛК Торонто — 43.1 сек.

Великий крутобіг:

1. Зеновій Касараба, КЛК Клівленд — 1:11.0
2. Мирослав Орловський, КЛК Клівленд — 1:18.5
3. Богдан Яців, КЛК Торонто — 1:19.0
4. Мирон Дзюрин, КЛК Торонто — 1:21.2
5. Василь Єйна, КЛК Клівленд — 1:21.5
6. Богдан Мельник, КЛК Клівленд — 1:22.0

Комбінація:

1. Зеновій Касараба, КЛК Клівленд — 0 точок
2. Богдан Яців, КЛК Клівленд — 32 точки
3. Богдан Мельник, КЛК Торонто — 62 точки
4. Мирослав Орловський, КЛК Клівленд — 75 точок
5. Мирон Дзюрин, КЛК Торонто — 82 точки
6. Борис Гуль, КЛК Торонто — 93 точки

ЖІНКИ

З'їздовий біг:

1. Люся Друневич, КЛК Торонто і Христя Гавриляк, КЛК Ню Йорк — 37.9 сек.
2. Марта Остапюк, КЛК Ню Йорк — 38.6 сек.
3. Рома Муращук, КЛК Торонто — 54.4 сек.
4. Нуся Пенцак, КЛК Торонто — 55.5 сек.
5. Ляля Рондяк, КЛК Ню Йорк — 1:26.8
6. Надя Федун, КЛК Клівленд — 1:29.0

Великий крутобіг:

1. Марта Остапюк, КЛК Ню Йорк — 1:39.0
2. Ляля Рондяк, КЛК Ню Йорк — 1:49 5

Комбінація:

1. Марта Остапюк, КЛК Ню Йорк — 7 точ.
2. Ляля Рондяк, КЛК Ню Йорк — 514 точ.

ДОРІСТ (хлопці і дівчата)

Великий крутобіг:

сек.

1. Володимир Качмар, Черник-Дітройт — 51.2
2. Іна Боровець, КЛК Торонто — 53.1
3. Михайло Федун, КЛК Клівленд — 53.2
4. Левко Муращук, КЛК Торонто — 54.7
5. Богдан Муращук, КЛК Торонто — 55.2
6. Юрко Вижницький, КЛК Ню Йорк —1:07.3

Перше місце і мандрівну нагороди купців та промисловців міста Торонта здобув у клюбовому точкуванні КЛК Торонто із 46.5 точками.

Друге місце здобули лещетарі КЛК з Ню Йорку з 32.5 точки, а третє місце КЛК Клівленд із 27 точками. Лещетарі КЛК з Клівленду під проводом голови Зеновія Касараби взяли перший раз участь в першостях УСЦАК. Змагуни, які здобули три перші місця, одержали медалі, що їх уфундував КЛК Ню Йорк і Торонто.

Господарями змагань були члени КЛК Торонто, а провідником Ігор Друневич. Головний суддя змагань — Роман Гавриляк.

Я. Р.

В справі цертифікації вчителів української мови в манітобських школах

Для можливости навчання української мови в середніх школах Манітоби треба мати посвідку з Департаменту Славістики Манітобського університету, що вчитель має приписані академічні кредити відбутих курсів в університеті. В окремих випадках досі Департамент видавав тимчасові посвідки вчителям, коли заходила потреба. Цього року відкривається спеціяльний курс української мови (52.91) у Літній Школі Манітобського університету для вчителів, що досі не мають кредитів, цертифікатів, чи тих, що мають тимчасові посвідки щодо навчання української мови в гайскулах. Курс відбудеться в місяцях липні й серпні 1967. Він даватиме повний академічний кредит учасникам і служитиме як основа для майбутньої цертифікації вчителів української мови в провінції. Після Літньої Школи Манітобського університету в 1967 р. Департамент Славістики не видаватиме нікому „тимчасових посвідок", тому що вчительський курс української мови цього літа відкритий для всіх вчителів, що бажають пізнішої цертифікації.

Як відомо, українська мова й література в Манітобському університеті має повне академічне признання як предмет студій. Її можна вивчати від 1964 року як головний („мейджор") предмет для бакалавреату й маґістерії. Цьогорічний літній курс української мови в університеті буде теж вповні кредитований для тих студентів, що не мали змоги вивчати українську мову в середніх школах. Вони дістануть повний кредит за цей курс.

Дирекція Літньої Школи приймає зголошення вже тепер. Курс відбудеться, коли буде зголошених принаймenше 20 учасників.

Писати в цій справі треба до Реґістратури Манітобського Університету, Форт Гаррі, Манітоба.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1967 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Збори Б-ва Пресв. Діви Марії — 112 Відд. по другій і третій Службі Божій в залі церкви св. ап. Петра і Павла. — Управа.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. Загальні річні збори, які відбулися 22 січня вибрали нову Управу із слідуючих членів: Г. Волянський, предс., Я. Бартко, заступник предс., П. Кавенський, скарбник, К. Миньо, заст. скарбн., Свящ. П. Мелех, секр., Тереса Сполович, заст. секр., інж. В. Янів, організатор, О. Смолинець, господар, Ф. Білінський, інж. В. Янів і О. Смолинець — Контр. Комісія. — о. П. Мелех, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 24-го ЛЮТОГО 1967 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори 457-го Відділу Т-ва „Культура" о год. 7-ій веч. в горішній залі Літературно-Мистецького Клюбу, 149 Друга Евеню. Запрошуємо членство до численної участи. І. Керницький, гол., Т. Шумилович, секр.

НЕДІЛЯ, 26-го ЛЮТОГО 1967 р.

ТОРОНТО, Канада. Річні загальні збори 418 Відд. ім. В. Хмельницького о год. 3-ій по пол. в канцелярії J. Boyko Real Estate Ltd. при 383 Roncesvalles Avenue в Торонті. — Д-р О. Бойко, голова, І. Мельник, секр.

ОМАГА, Небраска. Річні загальні збори Т-ва Карпати — 356 Відд. о год. 3-ій по полудні в приміщенні церковної домівки. Проситься всіх членів прибути на ці збори, вислухати звітів старої Управи за минулий рік, та вибрати нову Управу на 1967 р. — М. Деня, гол., О. Продивус, секр., М. Воробець, касир.

ТАРЗАН, Ч. 5763. Ватажок оборонця!

DESPERATE NATIVES SWARMED OVER THE APE-MAN, RENDERING HIM HELPLESS BY THE SHEER WEIGHT OF NUMBERS.
1-22-5763

NOW A MORE ZEALOUS ENEMY AIMED A SPEAR AT TARZAN'S CHEST—

BUT HE WAS STOPPED BY AN ANGRY, AUTHORITATIVE VOICE. WAIT!

Завзяті внаслідок страху тубільці кинулися на мавполюда, обезброюючи його своєю абсолютною перевагою.

А один завзятий ворог націлився списом до Тарзанових грудей...

Але його стримав розлютований авторитативний голос — Зачекайте!